

Közgyűlési határozatok

Pár perces késéssel, valamivel reggel 9 óra után kezdődött a közgyűlés tegnap esti ülése a városháza dísztermében – 37-en gyűrköztek neki a munkának: a szenátorok 24 napirendi pontot készültek megvitatni.

Mindenekelőtt kifejezték készségüket: amennyiben a Parlament a világhiállítás mellett foglal állást, Szeged részt vállal a regionális programok megrendezésében. Határozatot hoztak a betegbeutalási és –ellátási rendszer felülvizsgálatáról és egy megyei kórház létesítésének szükségességéről. Úgy döntöttek, a családi irodát egyelőre nem szüntetik meg, ám az intézménynek fel kell készülnie működésének racionalizálására: 1992-től ugyanis egyetlen fillért sem kap a költségvetésből – kénytelen lesz önfenntartásra berendezkedni. Hivatalosan is megszűntették a KÖJÁSZ-t. A VGV-ről kijelentették, egyelőre működhet a régi fomában; a Vízművek és Fürdők Vállalat igazgatói posztjára pályázatot írtak ki. Engedélyezték az

ifjúsági ház és a Százszorszép Gyermekeház további működését. Módosították az áprilisi lakáskiutalási tervet: az eredeti 371 helyett csupán 341 szociális bérlakás osztható szét, tudniillik a Francia utcai lakásokat értékesítésre jelölték. Konkrét feladatokat szabtak az egyes bizottságoknak, hogy az év végéig dolgozzák ki a lakásprogram részleteit. Határozatuk alapján október 31-ig el kell készülnie a kereskedelmi és a szolgáltatási koncepciónak is. Nem támogatták a megyei közgyűlésnek azt a kezdeményezését, hogy Csongrád megye neve megváltozzék. Testvérvárosá fogadták Darmstadtot (Németország), és kétmillió forint kölcsöntámogatást (44 százalékos kamatra) biztosítottak a Szeged SC számára, mert a Crvena Zvezda a Tisza-parti stadionban játssza soron következő kupamérkőzését; a visszafizetésre garanciát az a százezer márka jelent, amelyet a jugoszlávok a szegedi klubnak fizetnek ki a rendezés költségeire.

Interpelláció a polgármesterhez

Huszoney önkormányzati képviselő írta alá azt a beadványt, amelyet Balogh László, a szegedi MDF szervezet elnöke terjesztett elő az interpellációk sorában. A képviselők azzal a kéréssel fordultak dr. Lippai Pál polgármesterhez, hogy nyolc napon belül írásban tájékoztassa valamennyiüket arról, hogy megválasztása óta kiknek adott képviselői megbízást a városi érdekeltségű gazdasági társaságokban való részvételre. A polgármester az interpellációt tudomásul vette.

Puszi a bizottságnak

A városgazdálkodási vállalatot felügyelő bizottságra nagyon rájárt a rúd a közgyűlésben. Tühegyi József alpolgármester nem értette, tagjai mit is csináltak idáig, hiszen augusztust frunk már, s még mindig nem tudtak semmiféle javaslattal, eredeti ötlettel kirukkolni, noha kifejezetten erre a célra alakultak meg annak idején, tudniillik, hogy próbálkozzanak meg a vállalati működés átfogalmazásával. S ez bizony olyannyira nem ment, hogy a felügyelő bizottság csak üres lapot tudott a közgyűlés elé terjeszteni.

A vállalat szemétszedői ellenben mindenféle koszos és gyűrött

papírokat kénytelenek kigyűjteni a kukákból – de nem biztos, hogy keresnek havi tízezer forintot. Mert ennyi pénzért és nem pusziért végzik a „munkát” a bizottság tagjai. Békési Zoltán képviselő igen keményen fogalmazott, de a java még ezután következett: *ezt a társulatot fel kell osztani, mert egyszerűen nincs rá biztosíték, hogy a jövőben megváltoznak és dolgozni fognak.*

A bizottság végül is még egy lehetőséget kapott, vagyis ezúttal megúsza: tagjai továbbra is pénz kapnak, és nem – búcsúpuszi.

Ó.I.

Új utcanevek

A polgármester tanácsadó testületének intézmények, lakossági fórumok, képviselők és magán-személyek javaslatait csokorba szedő előterjesztése alapján a közgyűlés döntött egyes szegedi utcanevek visszaállításáról, illetve új utcák elnevezéséről.

A Dáni János utcát (amely 1814-től 1879-ig Pétervári országút, 1880-tól 1937-ig Dáni utca + Gyöngy utca, 1938-tól 1963-ig Dáni utca + Szent Ignác utca, 1964-től Dáni utca, 1967-től pedig Dáni János utca, a szegedi munkásmozgalmat kimagasló alakja és mártírja után) tegnapról ismét Dáni utcának nevezik (Dáni Ferenc 48-as nemzetőr kapitányról, országgyűlési képviselő-ről, aki 1871-1880 között Szeged főispánja volt, kapta nevét a Víz után).

A Ságvári Endre utcát (amely 1880 és 1911 között Könyök utca, 1942-ig Gyertyámosi utca, majd Gyertyámos utca, azután ismét Gyertyámosi utca, 1945-től a nemzeti bizottság javaslatára a munkás-

mozgalmat harcosáról és kiterjedt szegedi kapcsolatokkal rendelkező vértanújáról Ságvári Endre utca volt) tegnapról Gyertyámos utcának nevezik (a századfordulón három, úgynevezett Gyertyámosi konviktus is volt Szegeden, az első és a legismertebb 1890-ben létesült, a magyar érzelmű svábság iránti hálából kapta a Könyök utca a Gyertyámos nevet).

A dr. Kálmán András utcát (amely 1928-tól Rókus utca, 1941-től Szent Gellért utca, majd 1977-től a munkásmozgalmat harcosáról dr. Kálmán András utca), tegnapról ismét Szent Gellért utcának nevezik.

A Zöld Sándor utcát (amely 1880-tól Vasas Szent Péter utca, majd Vasasszentpéter utca, 1977-től Zöld Sándor utca az orvosról és belgyógyászterőről, a nagyszegedi pártbizottság titkáráról) tegnapról ismét Vasas Szent Péter utcának nevezik (Vasas Szent Péter napján, augusztus 1-jén van a rókusai templom búcsúja, innen kapta nevét a várostörténeti jelentőségű utcánév).

A Marx tere (amely 1842-től Mars tér, Mars tere, Mars tér, Mars mező, majd ismét Mars tér, 1945-től Marx tér), tegnapról ismét Mars térnek nevezik (eredetileg onnan kapta nevét, hogy katonai gyakorló-tér volt itt, s a Víz után ezen a helyen épült föl a szegedi 46. gyalogezred laktanyája).

A Vörös zászló utcát (amely 1945-től viseli e nevet, korábbi elnevezése nem volt), tegnapról Kokárda utcának nevezik.

A Munkásör sort (amely 1967-ben kapta nevét, korábbi elnevezése

ennek sem volt), tegnapról Nemzetőr sornak nevezik.

A marostói kiskertekben a Traktor utcától délre nyíló névtelen zsákutcát a közgyűlés Aba utcának nevezte el, mert e területen a férfi keresztnevekről történő névadás a jellemző; a Tölgyfa és a Hídverő utcák között most nyíló, új névtelen utcát Könyök utcára keresztelte; a túlzottsághoz vezető névtelen útszakaszt Tűzoltó utcának nevezik a jövőben.

Megváltozott utcanevek Szegeden

Régi nevek:

Dáni János utca
Ságvári Endre utca
Dr. Kálmán András utca
Zöld Sándor utca

Marx tér

Vörös zászló utca
Munkásör sor

Új nevek:

Dáni utca
Gyertyámos utca
Szent Gellért utca
Vasas
Szent Péter utca
Mars tér
Kokárda utca
Nemzetőr sor

Spanyolország diszkrét bája (2.)

Jövőre veletek ugyanitt

Costa Braváról – a vad partról – nehéz elhinni, hogy alig több mint húsz éve e tengerparti szakaszon mindössze tíz szálloda emelkedett. Ma több mint ezer fogadja a turistaáradatot. A francia-spanyol határtól Port Boutól Blanesig terjedő partszakasz nem hiába lett világhírűvé. A mára turistaparadicsommá „civilizálódott” egykori kis halászfalvak közül nehéz lenne a legelbűvölőbbet kiválasztani. Kit jó szerencséje eme kis gyöngyszemek egyikére vezérel, már hálát adhat sorsának.

Lloret de Mar – a mi főhadiszállásunk – annak való, aki szereti és elviseli a hajnalról hajnalig lüktető életet. A mindig is felkapott, idegenforgalmáról és pálmafa sétányáról híres Lloret az idén különösen zajos, hiszen a jugoszláv, görög partokról kiszorult nyaralók itt találnak hús tengerre. Lloret de Marban – a nyelvi zűrzavarból kitűnik – az idén az egész világ találkozott. Mondják, sokan előtanulmányokat folytatnak, hol érdemes majd lakni – lehetőleg Barcelonához és a tengerhez közel – jövőre, az olimpia idején.

Mi magyarok ily merész ábrándokat nem szövögetünk, s beérjük annyival, hogy '91-ben nézzük meg a '92-re készülődő olimpiai várost.

Barcelona központja felé a nyolc sávos autópályán lépésben haladunk. Mi lesz itt jövő ilyenkor, az olimpia idején, ha most, „békeidőben” is nyugvonyelős a közlekedés – ötlük fel a kérdés. Ám arról a vállalkozó országról, amelyik egyidőben mer két világeseményt is megrendezni, bizton állítható: megoldják a forgalmi csomókat is. Nem lesz könnyű persze, hiszen mint hírlík, az egyik megoldási javaslatot – miszerint egyik napon a páros, a másikon a páratlan rendszámú helyi gépkocsik közlekednek majd – nem fogadja osztatlan siker. Nem csoda, hisz a spanyolokat ismerők állítják,

nem lesznek vevők eme variációra, mert ők bizony négy keréken gurulnak mindenhová.

A párizsit is felülmúló hatalmas forgalom egyik magyarázata, hogy Budapestenél lényegesen kisebb területen több mint hárommillió ember él. Nos, hogy e sűrűn lakott város polgárai hogyan fogadják be utcáikra a jövőre ide érkező számtalan idegent, ma még rejtély. Ami viszont tény, Katalónia fővárosa, mint tisztességtudó, gondos háziasszony, készül a vendéfgadásra. Most még minden szanaszét. Fúrnak, bontanak, állványoznak, lezárnak, elkerítenek.

Mindenütt készülődés. A spanyolok ugyanis nem népszavaznak, nem gyártanak lila ködös elméleteket s nem azzal töltik az időt, hogy egymást gyözködjék, kell-e vagy sem nekik egyidőben két világesemény, egy Expo és egy olimpia. Egészen egyszerűen teszik a dolgukat. Pedig ne feledjük: nem annyival fejlettebbek, gazdagabbak minálunk, hogy hozzánk képest ily könnyed eleganciával vegyék az akadályt.

Plakátokon, matricákon, kólásdobozokon, trikókon, levelezőlapon, kulcstartón... felsorolni is lehetetlen,

mi minden... már ott díszleleg a '92-es barcelonai olimpia szimbóluma, Coob, a fura-mura – a sokaknak nem tetsző – állatfigura. S az olimpia tiszteletére már közkezen forog a középben lyukas, Juan-Carlos spanyol király arcképével díszített 25 pezetas. A vadonatúj pénzérme békésen megfér a tárcákban a Franco diktátor arcképével „ékesített” pénzérmeikkel. Mint egyéb másból is kitűnik, a spanyolok energiájukat nem a múlt tárgyi emlékeinek gyors megsemmisítésére összpontosították. Sokkal inkább országuk, s maguk gazdagítására, a gyors és látványos változásokra.

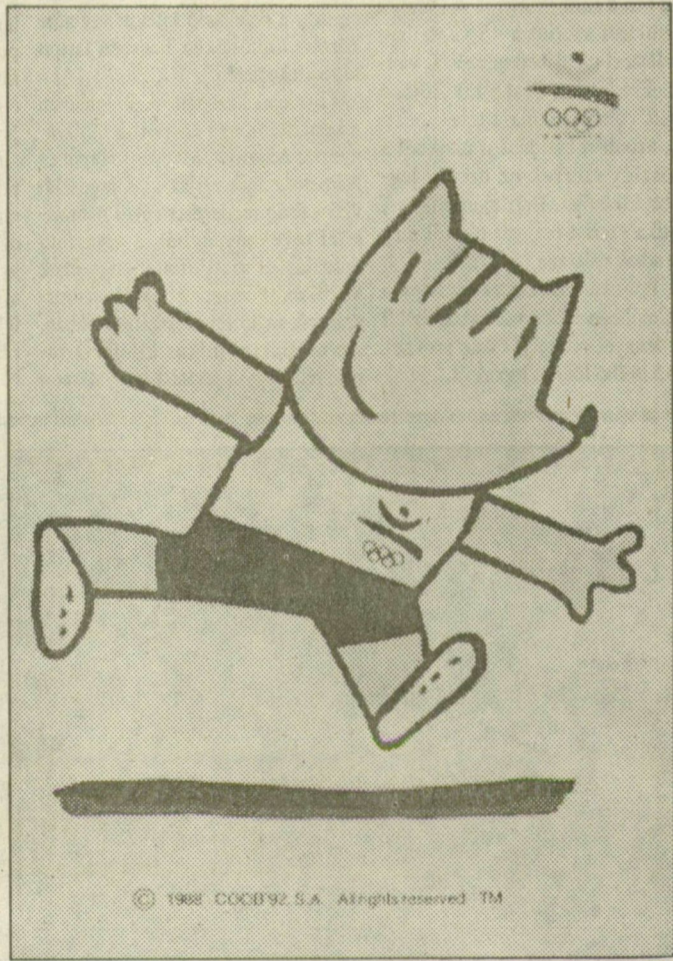
Barcelona Gellért-hegyén – közvetlenül a tengerparton emelkedő hegyen, a Montjuic-on – az olimpiai központ. A nyitó és záró ünnepség régi atlétikai stadionbeli megrendezése sokáig kérdéses volt. Mert a 80 ezer fős létesítményt némelyek kicsinek ítélték, mondván: a 40 ezer protokollvendég mellett a 40 ezer fizető nem hozza a kívánt bevételt. Végül is a patinás stadion mellett döntöttek.

Készen áll az öklívóstadion, a fedett uszoda, a sajtóközpont, a kerékpárosok pályája most épül.

Az olimpiára készülőkhöz nem egyel már most találkozni a Montjuic-on. Akklimatizálódnak, próbálják erejüket, teljesítőképességüket a páras-forró Barcelonában. A spanyolok azt mondják: idén júliusban nincs igazi meleg. Mi mindenesetre gyorsan menekültünk vissza a 38 fokból az enyhét adó buszba, és már előre elismeréssel adóztunk mindazoknak, akik itt küdenek majd az olimpiai-, világ-, Európa- és egyéni csúcsokért. Azt már csak magunkban tettük hozzá vágyakozva: Jövőre veletek ugyanitt!

(Folytatjuk)

KALOCSAI KATALIN

© 1988 COCB'92 S.A. All rights reserved TM

FENYMASOLOK, TARTOZEKOK ES KELLEKEK, TELEFAXOK, PENZTARGEPEK, SZALAGOS ES TUDOMANYS SZAMOLOGEPEK, MENEDZSERKALKULATOROK

SHARP

IRODATECHNIKAI VEVŐSZOLGÁLAT
166-70-32, 166-74-49, 201-20-44

SHARP

FENYMASOLOK, TARTOZEKOK ES KELLEKEK, TELEFAXOK, PENZTARGEPEK, SZALAGOS ES TUDOMANYS SZAMOLOGEPEK, MENEDZSERKALKULATOROK